

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 673/2014
10.07.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Г.М., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ж.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1135/13 од 04.11.2013. године и Вишег суда у Нишу Кж 228/14 од 14.04.2014. године, у седници већа одржаној 10.07.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Г.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1135/13 од 04.11.2013. године и Вишег суда у Нишу Кж 228/14 од 14.04.2014. године **ОДБИЈА СЕ** као неоснован у односу на повреду закона из члана 485. став 1. у вези члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 1135/13 од 04.11.2013. године окр. Г.М. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена новчана казна у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а уколико иста не буде плаћена у остављеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Одлучујући о жалби окривљеног, Виши суд у Нишу је пресудом Кж 228/14 од 14.04.2014. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Г. М., адв. Ж.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485.

став 1. тачка 1. у вези члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, без конкретног предлога у погледу одлуке Врховног касационог суда по поднетом захтеву.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости неоснован је у односу на истакнуту повреду из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати – неовверена фотокопија извештаја лекара специјалисте – психијатра Клиничког центра К., др Н.М., бр. 6403/12 од 28.12.2012. године, а што је у сурпотности са одредбом члана 139. став 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, поменута неовверена фотокопија извештаја лекара специјалисте не представља, у конкретном предмету, недозвољен доказ на коме се пресуда не може заснивати, имајући у виду да се вештак медицинске струке изјашњавао о поменутом налазу лекара специјалисте – психијатра, осим тога у списима предмета постоји и записник о увиђају у коме су констатоване повреде које је оштећена задобила критичном приликом. Побијане пресуде се, дакле, не заснивају искључиво на неоввереној фотокопији извештаја лекара специјалисте од 28.12.2012. године, те је, с обзиром на друге изведене доказе, очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда. Осим тога, одредба члана 139. став 1. ЗКП, не обавезује изричито суд да као доказ користи искључиво оригиналне исправе, с обзиром да је наведеном одредбом прописано да се исправа прибавља, по правилу, у оригиналу. Стога, по налажењу Врховног касационог суда поменута фотокопија извештаја лекара специјалисте психијатра од 28.12.2012. године не представља доказ на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати пресуда, па се неосновано у захтеву указује постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Осталим наводима захтева у којима бранилац полемише са оценом изведених доказа од стране првостепеног и другостепеног суда и то мишљењима вештака медицинске струке од 16.04.2013. године и вештака саобраћајне струке од 22.04.2013. године и износи сопствену оцену изведених доказа, бранилац у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, што у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља разлог због којег је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничено је право окривљеног (дакле и његовог браниоца, сходно одредби члана 71. тачка 5. ЗКП), на подношење захтева за заштиту законитости, у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП).

Имајући у виду да бранилац окривљеног побијаја правноснажне пресуде и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, које одредбом члана 485. став 4. ЗКП није прописано као разлог из кога је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је захтев браниоца окр. Г.М. у овом делу недозвољен.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев одбио као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, у осталом делу захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.